

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym: Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej L. K.

reprezentowanej przez matkę A. K.

przeciwko G. Ł.

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa alimenty ustalone w wyroku tutejszego Sądu z dnia 20 listopada 2013 roku w sprawie sygnatura akt VI RC 231/13 od pozwanego G. Ł. na rzecz jego małoletniej córki L. K. urodzonej (...) z kwoty 750 złotych miesięcznie do kwoty po 850 (osiemset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie poczynając od 1 maja 2016 roku, płatne do rąk matki małoletniej A. K. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
2. w pozostałym zakresie oddala powództwo,
3. kosztami postępowania obciąża pozwanego G. Ł. i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej,
4. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 grudnia 2015 roku małoletnia powódka reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową w osobie A. K. wniosła przeciwko G. Ł. o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 20 listopada 2013 roku w sprawie sygnatura akt VI RC 231/13 z kwoty 750 zł miesięcznie do kwoty 1000 zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż w dacie wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów dziecko miało 3 lata a obecnie ma lat 5 i chodzi do przedszkola, co wiąże się ze znacznym wzrostem kosztów utrzymania małoletniego. Dodatkowo małoletnia ma wrodzoną wadę polegającą na koślawości stopy a stan jej zdrowia wymaga noszenia obuwia ortopedycznego oraz rehabilitacji, małoletnia ucześnie również na dodatkowe zajęcia: balet, taniec nowoczesny, język angielski (pozew – k. 1 - 2).

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości (protokół z rozprawy – k. 28).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia L. K. urodzona dnia (...) jest córką A. K. oraz G. Ł.. Wyrokiem z dnia 20 listopada 2013 roku w sprawie sygnatura akt VI RC 231/13 Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. podwyższył uprzednio zasądzone alimenty na rzecz małoletniej do kwoty 750 zł miesięcznie płatne do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej A. K. do dnia 10 każdego miesiąca z góry poczynając od 13 maja 2013 roku. W tamtym czasie małoletnia L. K. miała 3 lata i uczęszczała do publicznego przedszkola. Małoletnia mieszkała wraz z matką A. K. w W. w lokalu stanowiącym własność

dziadka macierzystego małoletniej. U małoletniej L. K. już wtedy stwierdzono koślawość stóp, co wiązało się m.in. z koniecznością używania specjalistycznego obuwia ortopedycznego. Całkowity koszt utrzymania małoletniej L. K. w tamtym czasie wynosił 1200 zł miesięcznie na co składały się wydatki na przedszkole, wyżywienie, ubranie, środki czystości, wyjazdy wakacyjne i wydatki na mieszkanie w części przypadającej na małoletnią (dokumenty w aktach sprawy o sygn. VI RC231/15).

W 2013 roku matka dziewczynki A. K. zatrudniona była jako konsultant w spółdzielni (...) na umowę na czas określony zawartą na 2 lata z miesięcznym wynagrodzeniem 1600 zł netto z czego ok 300 zł otrzymywała w gotówce a resztę w naturze w postaci różnego rodzaju produktów. Oprócz tego przedstawicielka ustawowa małoletniej pobierała rentę w wysokości 700 zł miesięcznie oraz korzystała z pomocy finansowej swojego ojca. W tamtym czasie A. K. cierpiała na zaburzenia neurologiczne oraz astmę, legitymowała się orzeczeniem o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym wydanym do dnia 1 grudnia 2015 roku (dokumenty w aktach sprawy o sygn. VI RC231/15, zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. K. – k. 28 - 31).

W 2013 roku ojciec małoletniej G. Ł. pracował jako kierownik biura parkingu w C.H. Z. T. i zarabiał z tego tytułu 1380 zł brutto miesięcznie. W tamtym czasie mieszkał on ze swoimi rodzicami w W. prowadząc z nimi wspólne gospodarstwo domowe partycypując w kosztach jego utrzymania na poziomie 400-500 zł miesięcznie (dokumenty w aktach sprawy o sygn. VI RC231/15, zeznania pozwanego G. Ł. – k. 28 - 31).

W chwili obecnej małoletnia L. K. nadal mieszka wraz z matką w W. w mieszkaniu o powierzchni 46 m². Małoletnia uczęszcza do przedszkola oraz chodzi na dodatkowe zajęcia: balet, taniec oraz naukę języka angielskiego. Małoletnia cierpi na koślawość stóp co wymaga rehabilitacji oraz używania obuwia ortopedycznego. Koszty utrzymania małoletniej w skali miesiąca wynoszą 1600 zł miesięcznie, a na wydatki te składają się następujące koszty: 200 zł z tytułu wydatków za mieszkanie w części przypadającą na małoletnią, 500 zł na wyżywienie, 350 zł miesięcznie na przedszkole i dodatkowe z tym związane koszty w tym wyjazdy i wycieczki, 250 zł na zajęcia dodatkowe, 300 zł na ubranie, leki, wyjazdy wakacyjne, rozrywkę, środki czystości i inne drobne wydatki (częściowo zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. K. – k. 28 – 31, informacja od lekarza – k. 3, dokumenty potwierdzające wydatki – k. 3).

A. K. obecnie ma 43 lata, z wykształcenia jest psychologiem. Do listopada 2015 roku pracowała jako handlowiec. Utraciła zatrudnienie wraz z wygaśnięciem umowy o pracę. Matka małoletniej nie jest zarejestrowana, jako osoba bezrobotna w urzędzie pracy. W dalszym ciągu otrzymuje rentę z tytułu niepełnosprawności w kwocie 764 zł netto miesięcznie. W 2015 roku matka małoletniej osiągnęła dochód w kwocie 32 855,94 zł. A. K. poszukiwała pracy lecz nie przyniosło to spodziewanych efektów, liczy jednak na to, iż poprzedni zakład pracy ponownie zaproponuje jej zatrudnienie. Mieszkanie, w którym A. K. mieszka wraz z córką stanowi jej własność, a koszty jego utrzymania to ok 425-450 zł miesięcznie (częściowo zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. K. – k. 28 – 31, informacja o rencie z ZUS – k. 12, zeznanie podatkowe za 2015 rok i zaświadczenie z US – k. 13 - 17).

Ojciec małoletniej G. Ł. ma obecnie 40 lat. Posiada wykształcenie wyższe: licencjat z ekonomii zdobyty w Wyższej Szkole (...) w W.. Pozwany jest kawalerem nie ma na utrzymaniu innych osób poza córką L. K.. Obecnie pozwany zatrudniony jest przez (...) sp. z o.o. w W. w oparciu o umowę na czas określony zawartą do dnia 2 lipca 2016 roku na stanowisku pracownika parkingowego w C. (...) i z tego tytułu zarabia 1509 zł netto miesięcznie. W 2015 roku pozwany osiągnął dochód w łącznej kwocie 21 859,04 zł. Pozwany mieszka u znajomej i z tego tytułu partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania i wyżywienia na kwotę 500-550 zł miesięcznie. Pozwany opłaca regularnie alimenty. Bardzo rzadko widuje się z córką, ostatni kontakt miał miejsce dwa miesiące temu. Pomiędzy rodzicami dziecka dochodzi do sporów na tle kontaktów ojca z córką. Przed tut. Sądem pod sygn. akt VI Nsm 1493/15 toczy się sprawa z wniosku G. Ł. o zmianę kontaktów. Pozwany pochodzi z ubogiej rodziny i nie może liczyć na pomoc finansową ze strony najbliższych. Pozwany ma zaciągnięty kredyt na kwotę 1090 zł (częściowo zeznania pozwanego G. Ł. – k. 28 – 3, zaświadczenie o zarobkach – k. 18, zeznanie podatkowe za 2015 i 2014 rok – k. 19 – 26, harmonogram spłaty kredytu – k. 27).

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione dokumenty, które nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności pomimo tego, iż część z nich została przedstawiona w formie kserokopii. Zwrócić należy uwagę, iż strony postępowania również nie kwestionowały mocy dowodowej w/w dokumentów.

W sprawie wykorzystano również akta postępowania prowadzonego przed tut. Sądem pod sygn. VI RC 231/13.

Ustalenia faktyczne zostały również poczynione w oparciu o zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki oraz pozwanego. Zeznania złożone przez A. K. uznać należało za wiarygodne tylko w części. Sąd nie dał wiary zeznaniom w części w jakiej A. K. twierdzi, iż nie ma możliwości podjęcia pracy ze względu na konieczność sprawowania opieki nad dzieckiem oraz z uwagi na sytuację na rynku pracy. Zwrócić również należy uwagę, iż A. K. zawiżyła koszty utrzymania swojego dziecka, które w ocenie Sądu opartej na analizie materiału dowodowego oraz na doświadczeniu życiowym wynoszą obecnie 1600 zł miesięcznie.

Również częściowo za wiarygodne Sąd uznał zeznania złożone przez pozwanego w części w jakiej odnosi się on do swoich możliwości finansowych oraz przyczyny rzadkich kontaktów z córką. O czym szerzej Sąd wypowiedział się w uzasadnieniu prawnym orzeczenia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo należało uwzględnić tak jak w wyroku a w pozostałym zakresie oddalić.

Zgodnie z dyspozycją art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące zmianę zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zmianę zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka, w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania dziecka (art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do jego uzdolnień – do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego), dostarczania rozrywek i wypoczynku. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż w ocenie Sądu zachodzą okoliczności pozwalające na podwyższenie alimentów zasądzonych w wyroku tut. Sądu z dnia 20 listopada 2013 roku wydanego w sprawie sygnatura akt VI RC 231/13. Zwrócić należy uwagę, iż alimenty te zostały zasądzone 3 lata temu. Kwestią oczywistą jest to, iż od tego czasu zmianie ulec musiały koszty utrzymania małoletniej powódki L. K.. Okolicznością nieulegającą wątpliwości jest to, iż wraz z biegiem czasu wzrastają również koszty utrzymania małoletnich dzieci. W chwili obecnej małoletnia powódka ma 5 lat i może uczęszczać na różnego rodzaju dodatkowe zajęcia oraz spędzać czas w sposób, który dla młodszego dziecka jest niedostępny. Co pociąga za sobą również dodatkowe koszty.

W ocenie Sądu dokonanej na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz w oparciu o doświadczenie życiowe uzasadnione koszty utrzymania małoletniej w skali miesiąca wynoszą 1600 zł miesięcznie, a na wydatki te składają się następujące koszty: 200 zł z tytułu wydatków za mieszkanie w części przypadającą na małoletnią, 500 zł na wyżywienie, 350 zł miesięcznie na przedszkole i dodatkowe z tym związane koszty w tym wyjazdy i wycieczki,

250 zł na zajęcia dodatkowe, 300 zł na ubranie, leki, wyjazdy wakacyjne, rozrywkę, środki czystości i inne drobne wydatki. Zwrócić należy uwagę, iż małaletnia L. K. cierpi na koślawość stóp. Schorzenie to wykryto u niej jeszcze przed 2013 roku, niewątpliwie jednak okoliczność ta musi skutkować wzrostem wydatków na jej utrzymanie. W sytuacji małaletniej uzasadnione jest, aby uczęszczała ona dodatkowe zajęcia ruchowe takie jak balet i taniec. Dlatego też wydatki z tego tytułu uznać należy za w pełni uzasadnione tak jak wydatki na naukę języka angielskiego, którego znajomość we współczesnym świecie jest czymś niezbędnym. Zauważyć jednak należy, iż wydatki te muszą być ponoszone w racjonalnej wysokości, która w ocenie Sądu wynosi ok 350 zł miesięcznie.

Zdaniem Sądu pozwany powinien w tych kosztach partycypować w większym stopniu tj. w kwocie 850 zł miesięcznie z uwagi na to, iż praktycznie całość obowiązków związanych z wychowaniem i opieką nad małaletnią L. K. spoczywa na jej matce A. K.. Natomiast ojciec dziecka uczestniczy w jego życiu w niewielkim stopniu. Jednocześnie należy zauważyć, iż Sąd nie dał wiary tłumaczeniom pozwanego, iż za ten stan rzeczy odpowiedzialna jest tylko i wyłącznie matka dziewczynki. Z doświadczenia życiowego Sądu wynika, iż za powstanie tego typu konfliktów odpowiedzialni są zazwyczaj oboje rodzice.

Jednocześnie zdaniem Sądu kwota 850 zł miesięcznie odpowiada możliwością finansowym i majątkowym pozwanego. Zwrócić należy uwagę, iż pozwany jak na warunki panujące w W. zarabia niewiele bo 1500 zł miesięcznie. Jednakże jest on kawalerem, nie ma innych osób na utrzymaniu poza córką L. K. a koszty jego utrzymania są niewielkie, stąd też kwota która pozostanie pozwanemu po płaceniu alimentów – 650 zł miesięcznie powinna wystarczyć na pokrycie jego potrzeb. Jednak zasądzenie alimentów w wyższej kwocie przerastałoby już obecne możliwości finansowe pozwanego. Podkreślić jednak należy, iż wraz z wiekiem koszty utrzymania małaletniej L. K. będą wzrastać. Dziecko będzie chciało uczestniczyć w dodatkowych zajęciach, będzie chciało brać udział w wyjazdach, wycieczkach szkolnych i wakacyjnych. Co będzie się oczywiście wiązało z dodatkowymi kosztami. Dlatego też w ocenie Sądu pozwany powinien podjąć próbę znalezienia lepiej płatnej pracy. Zwrócić należy, iż pozwany G. Ł. jest zdrowym mężczyzną w sile wieku, ma wykształcenie wyższe ekonomiczne dlatego powinien on podjąć działania zmierzające do polepszenia swojej sytuacji materialnej po to, aby w przyszłości w większym stopniu móc pomagać swojemu dziecku.

Jednocześnie zwrócić należy uwagę na to, iż sytuacja finansowa i materialna A. K. pozwala jej na partycypowaniu w kosztach utrzymania dziecka na poziomie 750 zł miesięcznie. Podkreślić bowiem należy to, iż jako matka dziecka A. K. również powinna podjąć próby znalezienia zatrudnienia. W szczególności, iż przedstawicielka ustawowa małaletniej powódki ma wyższe wykształcenie oraz doświadczenie zawodowe, co przy odpowiednich staraniach w ocenie Sądu pozwalałoby na znalezienie pracy. Zwrócić również należy uwagę na to, iż sam fakt sprawowania opieki nad 5 letnim dzieckiem, które uczęszcza do przedszkola nie może stanowić przyczyny dla której A. K. nie pracuje. Wiele kobiet znajdujących się w dużo trudniejszej sytuacji np. wychowujących więcej niż jedno dziecko lub mieszkających w regionach gdzie panuje wysokie bezrobocie są w stanie znaleźć pracę chociażby na pół etatu.

W tych okolicznościach należało podwyższyć alimenty ustalone w wyroku tutejszego Sądu z dnia 20 listopada 2013 roku w sprawie sygnatura akt VI RC 231/13 od pozwanego G. Ł. na rzecz jego małaletniej córki L. K. urodzonej (...) z kwoty 750 złotych miesięcznie do kwoty po 850 złotych miesięcznie poczynając od 1 maja 2016 roku, płatne do rąk matki małaletniej A. K. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. Jednocześnie powództwo oddalono w pozostałym zakresie jako nieudowodnione.

Na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. w zw. z art. 83 w zw. z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2005 Nr 167 poz. 1398) kosztami postępowania obciążono pozwanego G. Ł. i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.